

Nr 297.

Af herr **Christiernson**, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af vissa paragrafer i värnpliktslagen, samt till förordning om understöd i vissa fall åt värnpliktigs hustru och barn (familjeunderstöd).

I proposition nr 131 har Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen godkänna förslag till förordning om understöd i vissa fall åt värnpliktigs hustru och barn eller s. k. familjeunderstöd. Till fullo delande den princip, som ligger till grund för regeringens framställning, kan jag dock icke finna att anledning finnes att uppskjuta tillämpningen af förordningen till den 1 januari 1913. Tvärtom torde det vara så, att den nöd och fattigdom, som uppstår i många hem då familjeförsörjaren tvingas att inställa sig till tjänstgöring under fanorna, är så stor och förödande, att staten icke kan af vanligt gängse och annars berättigade formella grunder uppskjuta tillämpningen af den nya förordningen till kommande årsskifte. *Genast* bör detta understöd utgå.

Enligt min åsikt finnas inga skäl, om staten erkänner sin skyldighet att lämna penningbidrag till medellösa värnpliktiges familjer, att uppskjuta tillämpningen af förordningen. De familjer, som år 1912 på grund af makens och faderns militärtjänstgöring beröfvas sin nödortoftiga bärgning, ha lika stor rätt till statens understöd som om detta tvångsläge inträdt först år 1913 eller senare. Af den kungl. propositionen får man i detta afseende endast veta, att anledningen till att ikraftträdandet blifvit satt till 1 januari 1913 är, att »enär medel till familjeunderstöd äskats först i statsregleringen för år 1913». Detta bokföringstekniska skäl är naturligtvis under vanliga förhållanden ett ytterligt starkt skäl, som jag skulle vara den siste att vilja söka rubba. Då det emellertid i detta fall gäller att afhjälpa oförvållad nöd, som drabbar kvinnor och små barn, dristar jag mig att föreslå en förändring i den kungl. propositionen, som visserligen delvis bryter emot nyss-

Bihang till Riksdagens protokoll 1912. 4 saml. 125 häft. (Nr 297—299.)

nämnda goda bokföringsprincip men mera lämpar sig att tillämpa där skyndsamhet är af nöden. Och jag vågar taga detta steg i fast förvisning om att Riksdagens barmhärtighetskänsla icke skall förneka sig då den kan bidraga till att göra värnpliktstungan mindre tryckande.

Under hänvisning till denna korta motivering och alla talande skäl i goda människors hjärtan, vågar jag hemställa,

att Riksdagen måtte besluta, att förordningen om understöd i vissa fall åt värnpliktigs hustru och barn (familjeunderstöd) skall träda i kraft genast efter dess utfärdande.

Stockholm den 20 april 1912.

A. J. Christierson.
